

9^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΣΥΑΠΕ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Μάρτιος 2019 - Μάρτιος 2022

Υπερψηφίστηκε στο 9^ο Συνέδριο της ΟΣΥΑΠΕ με 121 ψήφους υπέρ,
50 ψήφους κατά και 17 λευκά

*«Ποιον περιμένετε ναρθεί;
Ποιον καρτερείτε να σας σώσει;
Εσείς οι ίδιοι με τα χέρια σας
με το μυαλό σας, με την πράξη,
αν δεν αλλάξετε τη μοίρα σας,
ποτέ της δεν θ' αλλάξει.»*

Το Συνέδριό μας διεξάγεται σε συνθήκες πολεμικών συγκρούσεων, ξεριζωμού, φτώχειας και δυστυχίας.

Η απαράδεκτη εισβολή της Ρωσίας και ο πόλεμος στο έδαφος της Ουκρανίας φορτώνει και τον ελληνικό λαό με τραγικές επιπτώσεις.

Πρώτα απ' όλα οφείλουμε να καταδικάσουμε την εισβολή της Ρωσίας, να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στον Ουκρανικό λαό και ενώσουμε τη φωνή μας με όλους όσους απαιτούν το σταμάτημα του πολέμου και την ειρηνική συνύπαρξη των λαών.

Η απαράδεκτη εισβολή της Ρωσίας και ο πόλεμος στο έδαφος της Ουκρανίας είναι αποτέλεσμα του σκληρού ανταγωνισμού ΗΠΑ/NATO-ΕΕ-Ρωσίας για τα επιχειρηματικά συμφέροντα των χωρών τους για την αναβάθμιση τους για τον έλεγχο αγορών, πλουτοπαραγωγικών πηγών και διαύλων.

Ο πόλεμος αυτός δεν έχει καμιά σχέση με τα συμφέροντα των λαών. Ίσα – ίσα που τους ξεριζώνει και δημιουργεί καραβάνια προσφύγων, οξύνει τις αντιπαραθέσεις, μεγιστοποιεί τις δαπάνες για στρατιωτικούς εξοπλισμούς και προσπαθεί να νομιμοποιήσει τον επιθετικό χαρακτήρα του NATO.

Είναι χαρακτηριστική η απόφαση της Γερμανίας που ανακοίνωσε εξοπλισμό-μαμούθ 100δισ ευρώ για στρατιωτικούς εξοπλισμούς για πρώτη φορά μετά την ήττα του Χίτλερ στον Β' Παγκόσμιο πόλεμο. Όλα αυτά, όπως και τα ραφάλ και τις πολεμικές φρεγάτες στη χώρα μας τα πληρώνουν οι λαοί. Στη χώρα μας την ίδια ώρα που ο λαός μας στενάζει, η κυβέρνηση εξακολουθεί να δαπανά πάνω από 5 δισ ευρώ το χρόνο σε στρατιωτικούς εξοπλισμούς που δεν έχουν καμία σχέση με την υπεράσπιση της άμυνας της χώρας αλλά αξιοποιούνται για τη στήριξη των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών του NATO και της ΕΕ.

Την ώρα που οι πολεμικές προετοιμασίες σε όλη την ΕΕ εντατικοποιούνται **οι λαοί πρέπει να φωνάξουμε πιο δυνατά:**

- Καταδικάζουμε την εισβολή της Ρωσίας και τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο.
- Να σταματήσει κάθε εμπλοκή της χώρας μας στον πόλεμο με οποιοδήποτε πρόσχημα και με οποιοδήποτε τρόπο, με πολεμικό υλικό, με στρατιωτικά μέσα, με εκστρατευτικό σώμα.
- Να μην χρησιμοποιηθούν ευρωατλαντικές υποδομές από ελληνικό έδαφος για τις επιχειρήσεις στην Ουκρανία.
- Να κλείσουν τώρα όλες οι αμερικανοNATOϊκές στρατιωτικές βάσεις στη χώρα.

Τα διλήμματα που βάζουν οι εκμεταλλευτές μας για να πάρουμε γραμμή στοίχισης πότε με τον έναν και πότε με τον άλλο ιμπεριαλιστικό πόλο, όχι μόνο δεν λύνουν τα τεράστια καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζει η κάθε εργατική-λαϊκή οικογένεια από την ακρίβεια και την πανδημία, αλλά τα πολλαπλασιάζει.

Βάζουμε μπροστά τις δικές μας ανάγκες! Δε θα πληρώσουμε με φτώχεια, εξαθλίωση, ανεργία, με διακοπές ρεύματος και δυσβάστακτους λογαριασμούς τους πολεμικούς τους εξοπλισμούς και τους πολέμους τους.

Συνάδελφοι βρισκόμαστε σήμερα την 1^η μέρα του 9^{ου} Συνεδρίου της Ομοσπονδίας μας για να «απολογηθούμε» απέναντί σας για ότι κάναμε και για ότι δεν κάναμε τα τρία χρόνια που πέρασαν από το 8^ο Συνέδριο (29-3-2019).

Στεκόμαστε απέναντί σας για να σας πούμε και να μας πείτε..., για να ακούσουμε την κριτική σας, τις απόψεις και τις θέσεις σας, για να συζητήσουμε, να ανταλλάξουμε απόψεις σε ένα «γόνιμο» ελπίζουμε έδαφος, που οι όποιες αντιπαραθέσεις θα είναι αντιπαραθέσεις ιδεών κι όχι προσωπικές προσβολές ή αναπαραγωγή κυβερνητικών απόψεων και δικαιολόγηση στάσεων και αντεργατικών πολιτικών, απ' όπου κι αν αυτές προέρχονται.

Τα τρία χρόνια που πέρασαν ήταν για όλους μας μια δύσκολη και ιδιαίτερη περίοδος, με την πανδημία του κορονοϊού να βάζει τη σφραγίδα της, με πρωτοφανείς καταστάσεις, με εκατομμύρια κρούσματα και θανάτους παγκοσμίως, με χιλιάδες νεκρούς στη χώρα μας, να προσθέτει δυσκολίες στη δράση μας, να αξιοποιείται ως εργαλείο προώθησης αντιδημοκρατικών περιορισμών.

Ήρθαμε αντιμέτωποι με την παραπέρα προώθηση της αντεργατικής πολιτικής, με άρνηση ικανοποίησης αιτημάτων μας, με όξυνση του αυταρχισμού και της καταστολής, την ίδια ώρα που με το νέο αναπτυξιακό νόμο και τα κονδύλια του "Ταμείου Ανάκαμψης" μπουκώνουν με δεκάδες δις ευρώ τους επιχειρηματικούς ομίλους, καταδικάζοντας το λαό στην ακρίβεια και στη φτώχεια.

Πρώτα απ' όλα να ξεκαθαρίσουμε ότι προσεγγίζουμε την κυβέρνηση και τις Περιφερειακές Αρχές σημερινές, χθεσινές, με κριτήριο ποιον οι επιλογές τους στηρίζουν, ποια ανάπτυξη υπηρετούν και για ποιον, ποιος καρπώνεται τον πλούτο που παράγεται, πως αντιμετωπίζονται οι εργατικές, λαϊκές διεκδικήσεις. Προσεγγίζουμε την κάθε κυβέρνηση και τις εκάστοτε Περιφερειακές Αρχές και τις κρίνουμε με τα μάτια των εργαζομένων, με τα δικά μας συμφέροντα, με τις δικές μας ανάγκες. Μόνο έτσι δεν θα διαψεύδονται οι ελπίδες μας, δεν θα πηγαίνουν στράφι οι αγώνες μας, δεν θα πηγαίνουμε από πισωγύρισμα, σε πισωγύρισμα.

Κυβέρνηση και Περιφερειακές Αρχές στάθηκαν απέναντι στα αιτήματά μας, προώθησαν μέτρα που στηρίζουν την καπιταλιστική ανάπτυξη, τις ελαστικές σχέσεις εργασίας, την εκχώρηση αρμοδιοτήτων και τις ιδιωτικοποιήσεις, συνέχισαν την ολομέτωπη επίθεση στο εισόδημα, στην υγεία, στην εκπαίδευση, στα συνδικαλιστικά δικαιώματα.

Η κυβέρνηση της ΝΔ διατήρησε όλες τις αντεργατικές ρυθμίσεις των προηγούμενων κυβερνήσεων και τις διεύρυνε στις σύγχρονες συνθήκες.

Στη κατεύθυνση αυτή διατήρησε τις μνημονιακές μισθολογικές απώλειες, το μισθολόγιο του ΣΥΡΙΖΑ (ν. 4354/2015), την παγωμένη διετία, τους καταργημένους 13^ο & 14^ο μισθούς, τα 3χρονα κλιμάκια για τις κατηγορίες των ΥΕ και ΔΕ συναδέλφων, διατήρησε την εισφορά αλληλεγγύης και την φοροληστεία στα εισοδήματα εργαζομένων, με την μείωση του αφορολόγητου ορίου, την κατακόρυφη αύξηση των έμμεσων φόρων και του ΦΠΑ (τα λαϊκά νοικοκυριά "συνεισφέρουν" σταθερά το 95% των φόρων του κρατικού προϋπολογισμού), την ίδια ώρα που μείωσε τη φορολογία των επιχειρηματικών ομίλων και ένα μεγάλο κύμα ακρίβειας, ιδιαίτερα τους τελευταίους μήνες, σαρώνει το λαϊκό εισόδημα. Οι μεγάλες αυξήσεις στα είδη λαϊκής κατανάλωσης, στο ρεύμα, στα καύσιμα οδηγούν σε μεγάλη απώλεια της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων.

Ταυτόχρονα η κυβέρνηση αρνήθηκε να χορηγήσει το «ελεγκτικό επίδομα» στους ελεγκτικούς μηχανισμούς και τις υποστηρικτικές δομές των υπηρεσιών μας, να αποδεχτεί το σύνολο της πρότασής μας για το ανθυγιεινό επίδομα, την χορήγηση των «πάγιων οδοιπορικών» και την ικανοποίηση του αιτήματος για ολοκληρωμένη νομική κάλυψη όλων των εργαζομένων.

Σε όλες αυτές τις επιλογές η κυβέρνηση είχε την στήριξη των Περιφερειακών Αρχών, όχι μόνο γιατί ευθυγραμμισμένες με την οικονομική πολιτική της κυβέρνησης δεν απαιτήσαν κι αυτές την ικανοποίηση των αιτημάτων μας αλλά και γιατί σε κρίσιμες στιγμές πήραν σαφή θέση απέναντι στους εργαζόμενους, όπως έγινε με την απόφαση Πατούλη να βγάλει παράνομη την προκηρυγμένη από τον ΣΥΡΙΑ αρχικά και την ΟΣΥΑΠΕ στη συνέχεια, αποχή από την εξωτερική εργασία των Εποπτών Δημόσιας Υγείας, που διεκδικούσε ρυθμίσεις για την χορήγηση «πάγιων οδοιπορικών», «ελεγκτικού επιδόματος» και ανθυγιεινού.

Αντίστοιχη ήταν και η ευθυγράμμιση των Περιφερειακών Αρχών με την κυβέρνηση στα ζητήματα των προσλήψεων μόνιμου προσωπικού, που προσαρμόσαν τις αποφάσεις των Οικονομικών Επιτροπών και των Περιφερειακών Συμβουλίων, με τις κυβερνητικές εντολές, να ζητούν μόνο τόσες θέσεις, όσες είναι οι αυτοδίκαιες αποχωρήσεις υπαλλήλων.

Συναδέλφои, συναδέλφισσες

Η κυβέρνηση αξιοποίησε και εργαλειοποίησε την πανδημία. Αντί να πάρει μέτρα ενίσχυσης του δημόσιου συστήματος υγείας, το σμπάράλιασε κι άλλο. Αντί να οργανώσει επιτέλους την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, την άφησε στην υποτυπώδη μορφή που έχει, ενισχύοντας και με αυτό τον τρόπο τους φόβους και τους δισταγμούς των πολιτών για τους εμβολιασμούς, αφήνοντας επί της ουσίας αναπάντητα τα ερωτηματικά τους. Μετέτρεψε το εμβόλιο από όπλο της επιστήμης σε εργαλείο τιμωρίας, προστίμων, αναστολών εργασίας και απολύσεων. Μετέτρεψε τα νοσοκομεία σε νοσοκομεία μιας νόσου, αφήνοντας στο έλεος τους ασθενείς όλων των άλλων νόσων. Αντί να προχωρήσει σε μαζικές προσλήψεις μόνιμου προσωπικού προσέλαβε επικουρικό προσωπικό. Αντί να καθιερώσει μαζικά επαναλαμβανόμενα τεστ σε όλους – εμβολιασμένους και ανεμβολίαστους – τα άφησε στα χέρια των ιδιωτικών εργαστηρίων. Αντί στον πόλεμο που έλεγε ότι είχαμε, να επιτάξει τον ιδιωτικό τομέα υγείας που χρειαζόταν για την

αντιμετώπιση της πανδημίας, αποζημίωνε αδρά τους κλινικάρχες, για να επιλέγουν περιστατικά..., αποδεικνύοντας με όλα αυτά ότι πάνω απ' όλα βάζει την πολιτική της επιλογή να μειώνει τις δαπάνες για το δημόσιο σύστημα υγείας, να μειώνει το λεγόμενο «μισθολογικό κόστος» και ταυτόχρονα να προωθεί την ανταποδοτικότητα και τα ΣΔΙΤ και στο χώρο αυτό.

Στην πρωτόγνωρη για όλους μας πανδημία δεν μείναμε με σταυρωμένα τα χέρια. Σταθήκαμε απέναντι στο φόβο, τον εγκλεισμό και τις αυταρχικές απαγορεύσεις μαζί με όλους τους συνδικαλιστικούς και λοιπούς φορείς, μαζί με τους μαχόμενους νοσοκομειακούς για μέτρα ενίσχυσης του δημόσιου συστήματος υγείας, για μέτρα προστασίας του λαού. Πήραμε πρωτοβουλίες και απαιτήσαμε ειδικές άδειες για τους εργαζόμενους, μέτρα υγείας και ασφάλειας στους χώρους δουλειάς, μέτρα για τα μέσα μαζικής μεταφοράς. Απαιτήσαμε να παίξουν ουσιαστικό και σχεδιασμένο ρόλο οι υπηρεσίες μας, να τους δοθούν τα μέσα και οι δυνατότητες να το κάνουν. Ήμασταν η πρώτη συνδικαλιστική οργάνωση που επεξεργάστηκε πολλά από αυτά τα πρωτόγνωρα ζητήματα και συμβάλλαμε να αποτελέσουν συλλογικές διεκδικήσεις.

Η κυβέρνηση χέρι – χέρι με την φίμωση, τον αυταρχισμό και την καταστολή, με αφορμή και δικαιολογία την πανδημία πέρασε σωρεία αντιλαϊκών αντεργατικών νόμων, πέρασε νομοσχέδια εκτρώματα χτυπώντας θεμελιώδη εργατικά δικαιώματα. Ο Νόμος Χατζηδάκη για τα εργασιακά, η συνέχιση και επέκταση των αντιασφαλιστικών ρυθμίσεων Κατρούγκαλου με τον ν. Βρούτση αρχικά και στη συνέχεια με το νομοθετικό πλαίσιο ιδιωτικοποίησης της Κοινωνικής Ασφάλισης με την ίδρυση του ΤΕΚΑ, η απόφαση για το ξεπούλημα της περιουσίας των Ασφαλιστικών Ταμείων, ο ν. Κεραμέως για την σε βάθος κατηγοριοποίηση σχολείων και μαθητών, αποτελούν κομβικά αντεργατικά – αντιλαϊκά νομοθετήματα που επηρεάζουν το σήμερα και το αύριο όλων εμάς και των παιδιών μας.

Παρ' όλες τις δυσκολίες, σκόπιμες και μη, αντικειμενικές και υποκειμενικές προσπαθήσαμε να είμαστε παρόντες, στη δράση και τη διεκδίκηση τόσο των «δικών μας» ζητημάτων, όσο και των γενικότερων.

Στις 3 βασικές συνεδριάσεις του Γενικού Συμβουλίου (από τις 7 που έγιναν), στις 14 από τις 16 συνεδριάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου καθώς και ενδιάμεσα, επεξεργαστήκαμε πληθώρα ζητημάτων, πήραμε αποφάσεις, διατυπώσαμε θέσεις, αιτήματα και παρεμβήκαμε ποικιλόμορφα για :

- Τις οικονομικές μας διεκδικήσεις, την κάλυψη των μισθολογικών απωλειών, για αυξήσεις στους μισθούς και επαναχορήγηση του 13^{ου} και 14^{ου} μισθού
- Το Επίδομα ανθυγιεινής και επικίνδυνης εργασίας
- Την πλήρη νομική μας κάλυψη
- Την χορήγηση πάγιων οδοιπορικών και την μεταρρύθμιση του πλαισίου των μετακινήσεων
- Την εφαρμογή της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας

- Την υποστελέχωση των υπηρεσιών – τις προσλήψεις με μόνιμο προσωπικό και την κινητικότητα.
- Τις αυθαίρετες «μετακινήσεις» και τοποθετήσεις των υπαλλήλων
- Την κατανομή προσωπικού σε οργανικές θέσεις κατά κατηγορίες, κλάδους, και ειδικότητες
- Τις τροποποιήσεις των Οργανισμών
- Την προκήρυξη των θέσεων ευθύνης
- Τους Παιδικούς Σταθμούς και τα ΚΔΑΠ για τα παιδιά μας
- Την ισοτιμία των πτυχίων – την «ανωτατοποίηση» των ΤΕΙ και το προσοντολόγιο
- Την επαναφορά των αιρετών στη σύνθεση των Συμβουλίων Επιλογής Προϊσταμένων
- Την συγκρότηση των Ειδικών Εκλογικών Συνεργειών
- Τα ζητήματα υγείας και ασφάλειας, την παροχή των Μέσων Ατομικής Προστασίας και μέτρων προληπτικής ιατρικής. Την αποτίμηση των ΜΑΠ, που δεν χορηγήθηκαν.
- Τα μέτρα προστασίας της υγείας από την πανδημία, την υποχρεωτικότητα των εμβολιασμών, την μη χορήγηση των τεστ κλπ.
- Την κοινωνική ασφάλιση και την ιδιωτικοποίησή της
- Την «απεργία-αποχή» από τις διαδικασίες της αξιολόγησης.
- Τα ζητήματα που αντιμετωπίζουν οι Οικονομικές Υπηρεσίες μετά την κατάργηση του προληπτικού ελέγχου στις δαπάνες.
- Τα ζητήματα ποινικής και αστικής ευθύνης των τεχνικών και άλλων υπαλλήλων
- Τους προϋπολογισμούς των Περιφερειών
- Τους Αναπτυξιακούς Οργανισμούς & τις ιδιωτικοποιήσεις
- Τις ιδιωτικοποιήσεις μέσα από το νόμο των δημοσίων συμβάσεων
- Την λειτουργία των Δ/νσεων μεταφορών και την επαναλειτουργία των δημόσιων ΚΤΕΟ
- Το «Σχέδιο Πισσαρίδη» και τις αναδιαρθρώσεις σε Δημόσιο-ΟΤΑ
- Την επιβολή της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας για την εκλογή των αιρετών στα Υπηρεσιακά Συμβούλια
- Και βέβαια τον νόμο έκτρωμα Χατζηδάκη που εκτός των άλλων, 100 χρόνια από τη νομοθετική κατοχύρωση του 8ωρου στην Ελλάδα, επέβαλλε το 10ωρο και ισχυροποίησε τις ελαστικές μορφές απασχόλησης.

Δεν θα επαναλάβουμε σήμερα τα κείμενα των αναλύσεων και των θέσεων για τα ζητήματα αυτά, που άλλωστε είναι καταγεγραμμένα. Θα σταθούμε μόνο σε ορισμένα κομβικά σημεία του τρίχρονου που πέρασε και κυρίως ποια ζητήματα πρέπει να «λύσουμε» για να συμβάλουμε στην ανασύνταξη του συνδικαλιστικού μας κινήματος.

Η προσπάθεια αποδυνάμωσης των Σωματείων, χτυπήματος της συνδικαλιστικής δράσης ήταν και είναι κύριο συστατικό όλων των κυβερνήσεων, με ιδιαίτερη όξυνση πάντα σε στιγμές, που οι επιχειρηματικοί όμιλοι απαιτούν να μεγαλώνουν τα κέρδη τους, να μπορούν να δρουν ανενόχλητοι, όπως τα χρόνια της καπιταλιστικής κρίσης και των μνημονίων και τώρα με το

ξεκοκάλισμα των δις του Ταμείου Ανάκαμψης κλπ.

Η προσπάθεια χτυπήματος της συνδικαλιστικής δράσης γίνεται αξιοποιώντας όλο το αντεργατικό νομικό πλαίσιο, τον ν. Χατζηδάκη που απογείωσε την επίθεση, τον ν. Αχτσιόγλου κ.α. πιο πριν, τις δικαστικές απεργιοκτόνες παρεμβάσεις και αποφάσεις κλπ.

Αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα η προκήρυξη από τον Σύλλογο της Αττικής αρχικά και την Ομοσπονδία στη συνέχεια και η ποινικοποίηση της αποχής από την εξωτερική εργασία των Εποπτών Δημόσιας Υγείας με αιτήματα την χορήγηση πάγιων οδοιπορικών, ανθυγιεινού και ελεγκτικού επιδόματος, προσλήψεων, απόσυρση του Σχεδίου νόμου των Πατούλη – ΕΝΠΕ για δημιουργία Επιθεωρήσεων στις Περιφέρειες με ιδιαίτερη προνομιακή λειτουργία και μεταχείριση των μετεχόντων υπαλλήλων.

Οι προσφυγές στα δικαστήρια με συνοπτικές διαδικασίες πριν ακόμα ξεκινήσει η αποχή, και οι αποφάσεις τους που τις έβγαλαν παράνομες, έγιναν αξιοποιώντας το πριν από το νόμο Χατζηδάκη αντεργατικό πλαίσιο.

Πάνω σ' αυτό πάτησε η Περιφερειακή Αρχή Πατούλη κι έτρεξε να βγάλει την απεργία-αποχή από την εξωτερική εργασία παράνομη, στέλνοντας στο δικαστήριο αρχικά τον ΣΥΠΑ και στη συνέχεια την ΟΣΥΑΠΕ. Έτρεξε όχι για να λύσει τα προβλήματα, ούτε να προβάλει τα αιτήματα και την κινητοποίηση, ούτε να απαιτήσει από την κυβέρνηση να τα λύσει, αποδεικνύοντας έτσι για άλλη μια φορά πόσο πολύ φοβούνται την οργανωμένη, συλλογική αντίδραση των εργαζομένων... Γι αυτό εξάλλου φέρανε και τον νόμο - έκτρωμα Χατζηδάκη, για να απαγορεύουν επί της ουσίας κάθε απεργία.

Παραμένουμε αταλάντευτα στη θέση μας περί καταδίκης του ν. Χατζηδάκη και στην απόφασή μας να μείνει στα χαρτιά.

Ιδιαίτερη σημασία είχε επίσης η μάχη που δόθηκε ενάντια στην ηλεκτρονική ψηφοφορία, που επέβαλε ο Πατούλης σαν λαγός, πριν τον νόμο Χατζηδάκη και της διασπαστικής στάσης του ψηφοδελτίου που φτιάχτηκε, στηρίχτηκε από αυτόν και συμμετείχε στις ηλεκτρονικές εκλογές παρά τις ομόφωνες αποφάσεις ΣΥΠΑ, ΟΣΥΑΠΕ και ΑΔΕΔΥ. Μια μάχη, που άφησε το αποτύπωμά της και στην Ομοσπονδία, αφού οδήγησε στην κατάθεση και ψήφιση πρότασης μομφής στα εκλεγμένα στο Δ.Σ. της ΟΣΥΑΠΕ μέλη με την παράταξη της Περιφερειακής Συμμαχίας και στην αφαίρεση των θέσεων ευθύνης, που κατείχαν.

Η απόφασή μας να συνεχίσουμε να λειτουργούμε όλοι μας με τα καταστατικά μας και να μην προχωρήσουμε σε προσαρμογές που θέλει η κυβέρνηση είναι σε ισχύ.

Την τριετία που πέρασε χρειάστηκε αρκετές φορές να παρέμβουμε τόσο για συλλογικά αιτήματα και ζητήματα, όσο και για ατομικά, συναδέλφων που βρέθηκαν απέναντι στον αυταρχισμό, τις διακρίσεις, την εργοδοτική αυθαιρεσία κλπ.

Η παράσταση διαμαρτυρίας – παρέμβαση ΔΣ ΟΣΥΑΠΕ και πρωτοβάθμιων Συλλόγων στο Περιφερειακό Συμβούλιο της Στερεάς Ελλάδας ενάντια στις προωθούμενες Διαβαθμιδικές Συμβάσεις ήταν ένα δείγμα της συντονισμένης δράσης για κομβικά ζητήματα που αντιμετωπίζουμε.

Ανάλογη παράσταση είχε αποφασιστεί και για το Περιφερειακό Συμβούλιο της Ηπείρου προβάλλοντας την απαίτηση για εφαρμογή της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας, που όμως δεν πραγματοποιήθηκε εξαιτίας της πανδημίας και της πραγματοποίησης των συνεδριάσεων των Π.Σ. με τηλεδιάσκεψη.

Χρειάζεται να σημειώσουμε στο σημείο αυτό την σημασία της ΣΣΕ που έχουμε, ανεξάρτητα από βελτιώσεις που θα θέλαμε να πετύχουμε. Είναι σημαντικό να κατανοηθεί από όλους εμάς πρώτα απ' όλα ότι η μείωση των ωρών εργασίας σε μια εποχή που χτυπιέται το δωρο, διευθετείται ο χρόνος εργασίας κλπ δεν είναι ένα αμελητέο ζήτημα, κι ας μην έχουμε καταφέρει να πάρει γενικευμένα χαρακτηριστικά. Σε όλο το δημόσιο, ΣΣΕ έχουμε μόνο εμείς και η ΠΟΕ ΟΤΑ. Μόνο σε εμάς είναι λυμένα ζητήματα συνδικαλιστικής άδειας για πραγματοποίηση Γενικής Συνέλευσης, συνεδρίασης του Δ.Σ. κάθε Σωματίου κλπ. Και είναι αδιανόητο να βγαίνουν προς τα έξω φωνές εργαζομένων, που να χαρακτηρίζουν την ΣΣΕ «αντισυνταγματική», επειδή δεν τους περιλαμβάνει!!!

Η ΚΥΑ για τα ΜΑΠ των εργαζομένων σε Περιφέρειες και Δήμους αποτέλεσε μια σημαντική κατάκτηση, που ήταν προϊόν πολύχρονων παρεμβάσεων προκειμένου να ξεπεραστεί η απαράδεκτη κατάσταση να μην προβλέπεται τίποτα συγκεκριμένο για εμάς...

Πάνω σε αυτή τη δουλειά και αξιοποιώντας την συγκεκριμένη ΚΥΑ προχώρησε σε αρκετές Περιφέρειες τόσο η χορήγηση όσο και η απαίτηση για αποτίμηση των μη χορηγηθέντων.

Απέχουμε βέβαια πολύ από το να είναι τα ζητήματα υγείας και ασφάλειας στο επίπεδο, που θέλουμε, το να έχουμε μόνιμους γιατρούς εργασίας και τεχνικούς ασφαλείας, πλήρεις και ολοκληρωμένες προμήθειες των αναγκαίων ΜΑΠ, Μελέτες Επαγγελματικού Κινδύνου για όλες τις θέσεις εργασίας, ουσιαστικές παρεμβάσεις από τις Επιτροπές Υγείας και Ασφάλειας κλπ.

Όλο το προηγούμενο διάστημα την δουλειά μας για την υγεία και ασφάλεια και τα ΜΑΠ την δέναμε με την χορήγηση και επέκταση του ανθυγιεινού επιδόματος σε όλες τις ειδικότητες που έχουμε ζητήσει.

Η πρόσφατη δημοσιοποίηση του πορίσματος για το ανθυγιεινό και της βαθμολόγησης των ειδικοτήτων έδειξε ότι η προσπάθεια και η παρέμβασή μας δεν πήγε στράφι (επέκταση σε ειδικότητες Κτηνίατροι, ΕΔΥ, γιατροί κλπ), όσο κι αν δεν σταματάμε να απαιτούμε να ικανοποιηθεί το σύνολο των αιτημάτων μας, όπως αυτά έχουν διατυπωθεί στα σχετικά υπομνήματά μας. Καθοριστική ήταν η συμβολή μας στην αποδοχή της ανάγκης επανεξέτασης ζητημάτων που προβάλλαμε και στην ρύθμιση για δημιουργία «μόνιμης» επιτροπής εξέτασης και επανεξέτασης αιτημάτων φορέων.

Σταθήκαμε απέναντι στην αυθαιρεσία, στις παρεμβάσεις των διοικήσεων, απέναντι στις αυθαίρετες μετακινήσεις και αυθαίρετες αναθέσεις σε θέσεις ευθύνης.

Απαιτήσαμε την προκήρυξη όλων των θέσεων ευθύνης σε όλα τα επίπεδα σε όλες τις Περιφέρειες.

Καταγγείλαμε σκοπιμότητες Περιφερειακών Αρχών, που προχώρησαν σε αυθαίρετες «μετακινήσεις», που έδιναν την δικιά τους ερμηνεία στη ρύθμιση, που με πολύ αγώνα πετύχαμε.

Ιδιαίτερη αναφορά χρειάζεται να κάνουμε στο κοντράρισμα που έγινε στην αυθαίρετη «μετακίνηση» του προέδρου του Γ.Σ. Ντόντου Παναγιώτη, που σηματοδοτούσε την προσπάθεια της Περιφερειακής Αρχής Αττικής να χτυπήσει Σωματείο και Ομοσπονδία, να επιδράσει καταλυτικά στις διαθέσεις των εργαζομένων, να λειτουργήσει παραδειγματικά ο εκφοβισμός, ώστε να κάνει τους εργαζόμενους να σκύψουν το κεφάλι, να τους τρομοκρατήσει.

Το μήνυμα της Διοίκησης Πατούλη ήταν σαφές: όσοι ακολουθούν το Σωματείο, όσοι σηκώνουν κεφάλι, όσοι είναι αντίθετοι με την αντεργατική πολιτική, όσοι παλεύουν για τα δικαιώματα και την χειραφέτηση των εργαζομένων, όσοι «δεν συμμορφώνονται με τας υποδείξεις», όσοι προσπαθούν να εκτελέσουν όπως πρέπει τα υπηρεσιακά τους καθήκοντα θεωρούνται «εχθροί».

Απόκτησε ιδιαίτερη σημασία η απόφαση του Δ.Σ. της Αττικής να προσφύγει στο Ακυρωτικό Διοικητικό Εφετείο όχι για να «καλύψει» συνδικαλιστές που διώχτηκαν, αλλά για να θωρακιστεί η νομοθετική ρύθμιση για τις «μετακινήσεις», που αφορά όλους, «απλούς» υπαλλήλους και προϊσταμένους, ρύθμιση που παλέψαμε πολύ, που δώσαμε σημαντικούς αγώνες για να την πετύχουμε, πηγαίνοντας ενάντια στις πιέσεις και τις προθέσεις όλων των Περιφερειακών Αρχών σε όλη τη χώρα, που διαχρονικά ήθελαν και θέλουν να έχουν λυμένα τα χέρια τους, για να τρομοκρατούν και να μετακινούν όπου και όποτε θέλουν τους «ενοχλητικούς» υπαλλήλους. Γι αυτό και χαρακτηρίσαμε την απόφαση που κερδίσαμε σαν καταπέλτη, που πλέον αποτελεί νομολογία για όλους τους εργαζόμενους των Περιφερειών.

Και είναι ανάγκη να συνεχιστεί η προσπάθεια για την παραπέρα θωράκιση της ισχύουσας νομοθετικής ρύθμισης για τις «μετακινήσεις» με όλα τα μέσα και τα δικαστικά, αφού οι αποφάσεις για αυτά τα ζητήματα αποτελούν νομολογίες για όλους και δεδομένου ότι η Περιφερειακή Αρχή Αττικής ξαναπροχώρησε στην μετακίνηση του συναδέλφου Π. Ντόντου, αξιοποιώντας την κατά πλειοψηφία (3-2) απόφαση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου, καταπατώντας όλα τα ερμηνευτικά και νομολογιακά δεδομένα για τα ζητήματα της «εξαιρετικής υπηρεσιακής ανάγκης» και του «μη ονομαστικού ερωτήματος» από την Περιφερειακή Αρχή.

Ιδιαίτερη αναφορά χρειάζεται να κάνουμε στην Πολιτική Προστασία, που αποτελεί κομβικό για το λαό ζήτημα και που οι πολιτικές επιλογές κυβέρνησης και Περιφερειακών Αρχών είναι ενδεικτικές. Εκατομμύρια ευρώ δίνονται στους μεγαλοεργολάβους, αντί να αγοραστούν μηχανήματα και εξοπλισμός, αντί να προσληφθούν χειριστές, που θα δουλεύουν με ανθρώπινες εργασιακές σχέσεις και δεν θα τους ξεζουμίζουν οι εργολάβοι....

Η ανυπαρξία μέσων και εξοπλισμού είναι μόνιμο φαινόμενο, που αξιοποιείται για να μοιράζεται χρήμα. Είναι προφανές ότι με τα χρήματα που ξοδεύονται προς όφελος ιδιωτικών συμφερόντων, με τα εκατομμύρια που χαρίζονται, θα μπορούσαν οι Περιφέρειες να έχουν αγοράσει δεκάδες υδροφόρες, δεκάδες μηχανήματα έργου, να έχουν προσλάβει όλο το αναγκαίο προσωπικό, χειριστές κλπ και να αξιοποιούνται ανά πάσα ώρα και στιγμή. Αυτό βέβαια προϋποθέτει ότι δεν θα έβαζαν τις λαϊκές ανάγκες στη ζυγαριά κόστους – οφέλους, δεν θα έβαζαν πάνω από όλα την στήριξη της κερδοφορίας του ιδιωτικού τομέα... Προϋποθέτει ότι δεν θα θεωρούν ασύμφορη την απόκτηση όλου του αναγκαίου εξοπλισμού για την Περιφέρεια και το κράτος...

Κι ας μην αναφερθούμε στα τεχνικά έργα που η κυβέρνηση της ΝΔ έλυσε τα χέρια Δημάρχων και Περιφερειάρχων, που με τις τροποποιήσεις στις δημόσιες συμβάσεις νομιμοποίησε τον ιδιώτη επιβλέποντα κλπ, που αξιοποιεί και εντάσσει κάθε καταστροφή σε πεδίο κερδοφορίας, που οι αναθέσεις σε Τεχνικούς Συμβούλους, μαζί με την συνέχιση της υποστελέχωσης και την απαξίωση του επιστημονικού δυναμικού των υπηρεσιών, με τις ελλείψεις σε μέσα, επιμόρφωση και εξοπλισμό των δημοσίων υπηρεσιών ενισχύουν τον δρόμο των ιδιωτικοποιήσεων, συνεχίζοντας όμως να φορτώνουν ευθύνες (ποινικές & αστικές) στους υπαλλήλους και όχι στους πραγματικούς υπεύθυνους.

Γι αυτό εξάλλου και για την ιδιαίτερη σημασία που έχουν αυτά τα ζητήματα αποφασίσαμε και στηρίξαμε νομικά, με δικαστική παρέμβαση στο Εφετείο Λαμίας συνάδελφο τεχνικό υπάλληλο, που είχε καταδικαστεί πρωτόδικα και έχουμε ήδη αποφασίσει να το φτάσουμε έως τον Άρειο Πάγο, ζητώντας την αναίρεση της σχετικής απόφασης.

Η κατάσταση αυτή τόσο στις τεχνικές υπηρεσίες, όσο και σε όλους τους ελεγκτικούς μηχανισμούς, μας υποχρέωσε εδώ και χρόνια να προτάξουμε στα αιτήματά μας την **νομική κάλυψη των υπαλλήλων για όλες τις περιπτώσεις**, που δίδονται κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους κι ενώ είχαμε καταφέρει με την ρύθμιση του ν. 4483/2017 (άρθρο 102) να παίρνουμε τον δικηγόρο της επιλογής μας για σύνταξη υπομνημάτων και ενώπιον των δικαστικών αρχών γενικότερα και να πληρώνεται απ' απευθείας απ' τις Περιφέρειες, ήρθε η ρύθμιση του ν. 4674/2020 (άρθρο 52) και μας υποχρεώνει να πληρώνουμε εμείς τον δικηγόρο μας και να περιμένουμε να τελεσιδικήσει η υπόθεση για να μας δοθούν τα χρήματα, που εγκρίνονται.

Να αναφέρουμε στο σημείο αυτό ότι μετά από τις σχετικές ανακοινώσεις και την διατύπωση των αιτημάτων μας προς κάθε κατεύθυνση, κατατέθηκε συγκεκριμένη τροπολογία στη Βουλή, που έλυνε το ζήτημα, αλλά ο υπουργός Εσωτερικών δεν την έκανε δεκτή, προβάλλοντας αστείες δικαιολογίες. Επομένως το αίτημα για πλήρη και ουσιαστική νομική κάλυψη όλων των υπαλλήλων των Περιφερειών παραμένει.

Τροπολογίες επίσης ως Ομοσπονδία έχουμε καταθέσει στη Βουλή, στους υπουργούς των εκάστοτε κυβερνήσεων και στα κόμματα και για άλλα ζητήματα:

- ❖ την πλήρη νομική κάλυψη
- ❖ την αναδρομικότητα της ισχύος των αποφάσεων υπερωριών, νυκτερινών και
- ❖ εξαιρέσιμων, ρύθμιση την οποία και πετύχαμε
- ❖ την χορήγηση των πάγιων οδοιπορικών σε όλους όσους μετακινούνται για την εκτέλεση της υπηρεσίας τους
- ❖ την άρση της ποινικής αστικής ευθύνης των τεχνικών υπαλλήλων
- ❖ την κάλυψη των εξόδων για ΚΔΑΠ & ΚΔΑΠμεΑ για τα παιδιά των εργαζομένων στις Περιφέρειες
- ❖ την πληρωμή των αποζημιώσεων των εργαζομένων, που πρόσφεραν τις υπηρεσίες τους σε Μάτι, Μάνδρα κ.α
- ❖ τις μετακινήσεις εντός έδρας
- ❖ την χορήγηση του ανθυγιεινού επιδόματος.

Όλες αυτές οι τροπολογίες εκφράζουν αιτήματα, που έχουμε αναδείξει, αιτήματα που έχουμε παλέψει με πολύμορφες αγωνιστικές κινητοποιήσεις και που θα συνεχίσουμε να παλεύουμε.

Αγωνιστικές κινητοποιήσεις

Πάμπολλες ήταν οι αγωνιστικές κινητοποιήσεις – απεργίες – στάσεις εργασίας – συλλαλητήρια που συμμετείχαμε και απευθύναμε κάλεσμα μαζικής συμμετοχής σε όλους τους Συλλόγους, σε όλους τους εργαζόμενους.

Ξεχωρίζουμε:

- Τις κινητοποιήσεις ενάντια στο εργασιακό έκτρωμα του ν. Χατζηδάκη και ιδιαίτερα την απεργιακή κινητοποίηση του Ιούνη, όπου με χιλιάδες εργαζόμενους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα διατρανώσαμε την αντίθεσή μας στη νομιμοποίηση της εργασιακής ζούγκλας, στη θωράκιση της εργοδοτικής αυθαιρεσίας, στο χτύπημα βασικών δικαιωμάτων των εργαζομένων που επιδιώκει να υπάρχει σιγή νεκροταφείου στους χώρους δουλειάς.
- Τις κινητοποιήσεις ενάντια στην ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης και το παραπέρα χτύπημα της κοινωνικής ασφάλισης σε συνέχεια όλων των αντιασφαλιστικών νόμων των προηγούμενων κυβερνήσεων, ενάντια στη δημιουργία του Ταμείου Επικουρικής Κεφαλαιοποιητικής Ασφάλισης (ΤΕΚΑ), του τζογαρίσματος να ασφαλιστικών

μας εισφορών στο χρηματιστήριο, προκειμένου να στηριχτούν με κεφάλαια οι επιχειρηματικοί όμιλοι.

- Τις κινητοποιήσεις για την δημόσια υγεία και τη χορήγηση του ανθυγιεινού επιδόματος.
- Τις κινητοποιήσεις ενάντια στους Αναπτυξιακούς Οργανισμούς, τις ιδιωτικοποιήσεις στα δημόσια έργα και τις δημόσιες συμβάσεις και την ποινική ευθύνη που φορτώνεται σε συναδέλφους της Διεύθυνσης Τεχνικών Έργων.
- Τις κινητοποιήσεις-αποχή από τις Επιτροπές κοντράροντας τις αλλαγές στο πλαίσιο για τις δημόσιες συμβάσεις και την ιδιωτικοποίηση κομμάτιου των τεχνικών έργων μέσα από τα λεγόμενα πιστοποιημένα μητρώα μηχανικών για τις μελέτες, την επίβλεψη, τις επιμετρήσεις.
- Για την επίλυση των ζητημάτων, που σχετίζονται με την μη πληρωμή αποζημιώσεων, υπερωριών, εξαιρέσιμων, οδοιπορικών, αυθαίρετων μετακινήσεων, αναθέσεων κλπ.
- Για την επίλυση των ζητημάτων των εργαζομένων στις Δ/νσεις Μεταφορών & Επικοινωνιών και ΚΤΕΟ.
- Ενάντια στον αυταρχισμό, τις απαγορεύσεις και την καταστολή, που πάνε χέρι – χέρι με την αντεργατική πολιτική.
- Συμμετείχαμε σε κινητοποιήσεις ενάντια στη δράση της Χρυσής Αυγής και τα φασιστικά εκτρώματα, ενάντια στα μαντρόσκυλα του συστήματος που προσπαθούν να σπείρουν το φόβο και την τρομοκρατία σε αυτούς που αγωνίζονται, που διεκδικούν ένα καλύτερο μέλλον, μια καλύτερη ζωή, τιμώντας τον Παύλο Φύσσα και όσους ακόμα και με τη ζωή τους στέκονται αταλάντευτα απέναντι στο φασισμό, το ρατσισμό, τις διακρίσεις με βάση το φύλλο, τη θρησκεία κλπ.
- Δώσαμε επίσης το αγωνιστικό μας παρών σε κάθε γιορτασμό της Εργατικής Πρωτομαγιάς, αναδεικνύοντας κάθε φορά το σύγχρονο περιεχόμενό της και την ανάγκη αταλάντευτα και παρά τους αρνητικούς συσχετισμούς που υπάρχουν στο κίνημα, να συνεχίσουμε να παλεύουμε για την ισχυροποίηση του ταξικού προσανατολισμού και τη χειραφέτηση των εργαζομένων απέναντι στην εργοδοσία, το αστικό κράτος και τα θεσμικά του όργανα, για να σταματήσει να υπάρχει εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Συνάδελφοι κάθε κινητοποίησή μας είτε είχε αναφορά σε «δικά» μας ζητήματα είτε σε κοινά ζητήματα όλων των εργαζομένων, είχε μαζί της όχι μόνο το ΟΧΙ μας στις αντεργατικές – αντιλαϊκές – αντιδραστικές μεταρρυθμίσεις αλλά και τις προτάσεις και το διεκδικητικό μας πλαίσιο με τα αιτήματά μας, για όλα τα ζητήματα που μας απασχολούν με τις επεξεργασμένες ανακοινώσεις μας και με παρεμβάσεις - ομιλίες σε επιτροπές στη βουλή.

Δυστυχώς όμως δεν καταφέραμε να προχωρήσουμε στην απόφασή μας για προκήρυξη απεργιακών κινητοποιήσεων για τα «δικά» μας αιτήματα. Ελπίζουμε με το νέο συνδικαλιστικό

όργανο να οργανωθούν και να υλοποιηθούν όλες οι κινητοποιήσεις και δράσεις που χρειάζονται για να ικανοποιηθούν τα αιτήματά μας.

Συνάδελφοι, συναδέλφισσες

Πολύ συχνά και όλο και πιο πολύ ακούμε το «κάθε χρόνο και χειρότερα». Το ακούμε για την κυβερνητική πολιτική, το ακούμε για τις Περιφερειακές Αρχές. Βλέπουμε γύρω μας να εξανεμίζονται «ελπίδες» και αυταπάτες ότι αυτοί που «έρχονται» θα ακούσουν, θα κατανοήσουν τα προβλήματα μας, θα δώσουν λύση σε αυτονόητα ζητήματα, θα νιώσουν το δίκιο μας και θα μας ικανοποιήσουν αιτήματα... Βλέπουμε γύρω μας με κάθε εναλλαγή κυβέρνησης ή περιφερειακής αρχής συνάδελφοι που στηρίζουν ή κινούνται στην ίδια πολιτική γραμμή με αυτήν της εκάστοτε κυβέρνησης ή της εκάστοτε Περιφερειακής Αρχής να τρέφουν «ελπίδες» ή να μοιράζουν αυταπάτες και μετά να απογοητεύονται...

Βέβαια οι ηγεσίες των παρατάξεων του κυβερνητικού και του εργοδοτικού συνδικαλισμού προσπαθούν να κάνουν το άσπρο μαύρο για να μας πείσουν ότι πρέπει να κάνουμε υπομονή και θα έρθει και η σειρά μας, ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος, ότι που θα πάει η «ανάπτυξη» θα δώσει καρπούς... και θα λάβουμε και εμείς κομμάτι από την πίτα, από το κοινωνικό μέρισμα της κερδοφορίας... Είναι σαν τις αυταπάτες και τις ψεύτικες προσδοκίες που καλλιεργεί η πλειοψηφία της ΓΣΕΕ με το σύνθημά της ότι «δεν γίνεται ανάπτυξη με εξαθλιωμένους εργαζόμενους», αναπαράγοντας ξοφλημένες από την ίδια τη ζωή θεωρίες και επιχειρήματα, ότι χωρίς σύγκρουση με το σύστημα του κεφαλαίου, αλλά με κοινωνικό διάλογο θα βελτιωθεί σιγά – σιγά, η ζωή των εργαζομένων.

Είναι οι μόνιμοι χειροκροτητές όλων των κυβερνήσεων, είναι αυτοί που μπροστά από τα συμφέροντα των εργαζομένων βάζουν τις κομματικές τους επιλογές, τη σχέση τους με την εξουσία.

Γιατί αλήθεια όμως δεν ικανοποιούνται τα αιτήματά μας; Γιατί πρέπει οι εργαζόμενοι να είμαστε β' κατηγορίας άνθρωποι, που αγκομαχάμε για να τα βγάλουμε πέρα, που αγκομαχάμε για να σπουδάσουμε τα παιδιά μας και μετά βλέπουμε ότι δεν μπορούν να ανοίξουν τα φτερά τους, που ευχόμαστε να μην μας τύχει τίποτα γιατί δεν θα μπορέσουμε να το αντιμετωπίσουμε, που ευχόμαστε να μην αρρωστήσουμε και αναγκαστούμε να ψάχνουμε γιατρό, νοσοκομείο, φάρμακο, που οι εργασιακές συνθήκες είναι πολλές φορές αφόρητες, που οι διακοπές, η ψυχαγωγία, ο πολιτισμός κλπ αποτελούν είδη πολυτελείας;

Η ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος δείχνει ότι όταν και όσο η φωνή κράτους και εργοδοσίας δυνάμωνε μέσα στα σωματεία, τόσο πιο ζημιωμένοι έβγαιναν οι εργαζόμενοι. Όταν και όσο τα σωματεία υιοθετούσαν τα αιτήματα της εργοδοσίας και πίστευαν ότι μπορεί να βγουν κερδισμένοι οι εργαζόμενοι με την στήριξη της κερδοφορίας και της ανταγωνιστικότητας των επιχειρηματικών ομίλων, όταν και όσο υιοθετούσαν την επιχειρηματολογία κράτους και εργοδοσίας, το παραμύθι των επιχειρηματιών ότι αυτοί παράγουν τον πλούτο, ότι το χρήμα γεννάει χρήμα κι όχι οι εργαζόμενοι με την δουλειά και τον ιδρώτα τους, τόσο πέφτανε στην

παγίδα της αναμονής, των ψίχουλων για τους εργαζόμενους, της μισοδουλειάς, της φτώχειας και της ανασφάλειας.

Όσο είναι δυνατή η γραμμή στο συνδικαλιστικό μας κίνημα ότι αρκεί να διατυπώνουμε τα αιτήματά μας και μετά να περιμένουμε να ικανοποιηθούν, τόσο θα τα βλέπουμε για πολύ άλυτα. Όσο προβάλλονται ως λύση οι δήθεν «απολιτίκ» προσεγγίσεις τόσο γίνεται προσπάθεια να κρυφτούν ευθύνες, αιτίες και να συσκοτιστούν οι προϋποθέσεις που απαιτούνται για να δοθούν λύσεις στα αιτήματά μας.

Όσο είναι η ισχυρή η λογική ότι αρκεί ως εργαζόμενοι να αναθέτουμε τη δράση του σωματείου μας, της ομοσπονδίας μας κλπ στις διοικήσεις και εμείς απλά κάθε τρία χρόνια να μετέχουμε στις αρχαιρεσίες τόσο θα αφήνουμε το χρόνο να κυλάει, χωρίς επίλυση των προβλημάτων μας.

Είναι μονόδρομος αυτή κατάσταση; Είναι μονόδρομος η απογοήτευση και η λογική ότι τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει; ΟΧΙ. Κι αυτό το ΟΧΙ θεωρούμε ότι πρέπει να συνεχίσει να αποτελεί την κόκκινη γραμμή της Ομοσπονδίας μας.

Γιατί τα σωματεία φτιάχτηκαν για να εκφράζουν τα συμφέροντα των εργαζομένων, σταθερά και αταλάντευτα. Φτιάχτηκαν από εμάς και πρέπει να υπάρχουν και να λειτουργούν για εμάς, κι όχι να είναι χειροκροτητές κυβερνήσεων, περιφερειάρχων κλπ.

Η δύναμή μας βρίσκεται στη μαζική συμμετοχή μας σε κάθε τι που αποφασίζουμε, σε κάθε δράση μας, σε κάθε διεκδίκησή μας. Η δύναμή μας βρίσκεται στην αταλάντευτη πίστη στο δίκιο των αιτημάτων μας, ότι δεν θα βάζουμε νερό στο κρασί μας, δεν θα κάνουμε πίσω στις διεκδικήσεις μας όποια κυβέρνηση κι αν έχουμε απέναντί μας, όποια Περιφερειακή Αρχή. Ότι όλοι μας θα απαιτούμε και θα προσδοκούμε από τα συνδικαλιστικά μας όργανα να ηγούνται με αυτό τον τρόπο των διεκδικήσεων και των αγώνων μας. Ότι με αυτά τα κριτήρια θα τα κρίνουμε. Ότι με μαζικούς και ενωτικούς αγώνες θα προχωράμε για να επιβάλουμε το δίκιο μας. Ότι θα είμαστε πάντα από την πλευρά των συμφερόντων των εργαζομένων, για να μπορέσουμε να γευτούμε όλοι οι εργαζόμενοι τα τεράστια επιτεύγματα της επιστήμης, της τεχνολογίας, τα επιτεύγματα που είναι δημιούργημα αποκλειστικά της ανθρώπινης εργασίας, της πνευματικής και της χειρονακτικής, να γευτούμε τις τεράστιες δυνατότητες της εποχής μας που επιτρέπουν τη σταθερή δουλειά, την γενική μείωση των ωρών εργασίας, την αύξηση των απολαβών των εργαζομένων, τη ζωή με δικαιώματα.